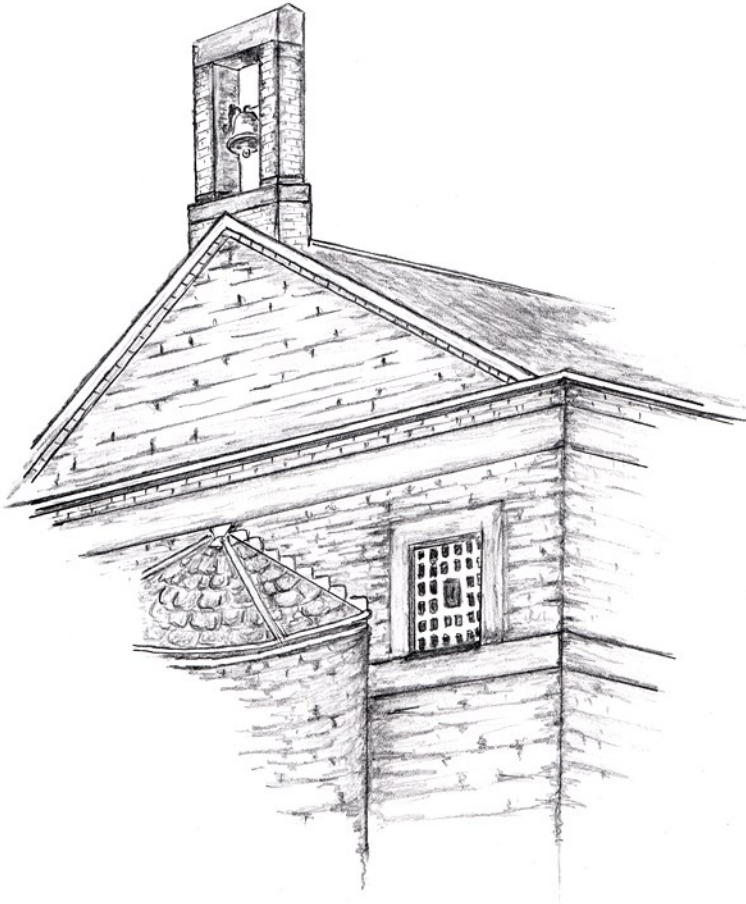

DOBBER

Berichten uit de Doopsgezinde
Gemeente van Purmerend

Jaargang 33 Nummer 04 dec'21/jan/feb 2022

Colofon

“Dobber” is een uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Purmerend en verschijnt minimaal 4x per jaar.

Bijdrage “Dobber”: € 7,50 per jaar. (bank/giro zie boekhouder)

Copy: voor iedere 15e van de maand.

Vermaning: Julianastraat 7, 1441 EN Purmerend,
www.doopsgezindpurmerend.nl.
dgpurmerend@gmail.com

Voorganger: Vacant

Organist: Vacant

Koster: Fam. J. Hoekstra, Botterstraat 33,
1443 ET Purmerend. Tel. 0299 479983

Boekhouder: W.J. Ernsting (zie secretaris)
IBAN: NL40INGB0001618909, (t.n.v. Doopsgez.
Gem. Purmerend)

Zusterkring: Op dit moment n.v.t.

Verhuur: W.J. Ernsting (zie secretaris)

Redactie: Mw. E. Ernsting-van Eeden, Purmerenderweg 136,
1461 DL Z.O. Beemster, Tel. 0299 434369
Email: eeve61bij@gmail.com

Bezorging: Claire Scherpenhuysen, tel. 0299 429627

Kerkenraad

Voorzitter: Dhr. G. Lankelma, Neckerweg 72, 1461 LG
Z.O.Beemster

Secretaris: Dhr. W.J. Ernsting, per adres Redactie

Lid: Mw. Y. Puymbroeck-Stuurman
Landauerstraat 14, 1445 PK Purmerend

Lid: Mw. C. Scherpenhuysen, Asterstraat 4,
1441 JA Purmerend, Tel. 0299 429627

Lid: Mw. E.C. Ernsting, M.L.Kingweg 93,
1444 EB Purmerend, Tel. 0299 420536

Van de redactie

Het is alweer begin december, dus de hoogste tijd om te zorgen dat de nieuwe Dobber weer in uw brievenbus verschijnt.

Er is weer veel te lezen over hoe wij de komende diensten aanpassen binnen de huidige coronaregels (zie bij het stukje van de Kerkenraad). U vindt weer een stukje van Jan Meine en een vervolg van mijn fiets-belevenissen afgelopen zomer.

Heeft u iets beleefd of komt u een mooie tekst of een mooi gedicht tegen (of heeft u zelf iets geschreven), laat het mij weten of stuur het naar het redactieadres (eeve61bij@gmail.com).

De volgende Dobber zal uiterlijk begin december uitkomen.

Veel leesplezier, mooie kerstdagen, een goed begin van 2022 en ik hoop tot snel,

Erica

Activiteiten

19 dec. 2021	10.00 uur	J. Klanderman
24 dec. 2021	16.00 uur	L. Baars
2 jan. 2022	10.00 uur	L. Baars
16 jan. 2022	10.00 uur	M. Visschers-Woestenburg
6 feb. 2022	10.00 uur	J. Kubacki
20 feb. 2022	10.00 uur	M. Visschers-Woestenburg
6 mrt. 2022	10.00 uur	L. Baars
20 mrt. 2022	10.00 uur	J. Kubacki
3 apr. 2022	10.00 uur	J. Kubacki
10 apr. 2022	09.00 uur	Palmpaasontbijt E. Ernsting
14 apr. 2022	20.00 uur	Witte donderdag L. Baars
1 mei 2022	10.00 uur	Hilda Wouwenaar

Vanuit de kerkenraad ...

Op 31 oktober j.l. hebben we sinds lange tijd weer een ledenvergadering gehad. We waren positief over de opkomst. De aanwezigen waren tevreden over hoe in de huidige, onzekere 'corona' tijd de activiteiten waar mogelijk met aangepaste maatregelen, doorgang vinden. Ook de twee periodes dat er geen diensten waren, was men blij met de Dobber Specials. Er werd wel opgemerkt dat de ledenvergadering wel iets va-

ker gehouden mag worden (niet jaarlijks, maar bijvoorbeeld 1x per 2 of 3 jaar).

Na het ingaan van de nieuwe corona maatregelen hebben wij besloten vanaf zondag 5 december voorlopig geen koffie/thee te schenken na de dienst. We zijn wel blij dat de diensten nog door kunnen gaan.

De kerstavonddienst hebben we gemeend te moeten verplaatsen. We zijn uitgekomen op vrijdagmiddag 24 december om 16 uur. De invulling zal dezelfde zijn als kerstavond, zonder koffie/thee/chocolademelk, maar met kerstboom! Alles natuurlijk onder voorbehoud dat het blijft kunnen met de dan geldende maatregelen.

Het zoeken naar een organist die regelmatig (maximaal 2x per maand) bij ons de dienst wil begeleiden heeft nog geen resultaat opgeleverd. We blijven verder zoeken.

Heeft u een idee van iemand die 2x per maand de dienst zou willen begeleiden op het orgel, laat hem of haar contact met Erica opnemen (06 27858542) of geef de naam en het telefoonnummer aan haar door. Dan zal zij contact opnemen met diegene.

Wilt u ook meedenken en eens een vergadering bijwonen, meld u dan aan bij dgpurmerend@gmail.com

Willem Jan

‘Kerstavond’

Zoals u in het stukje van de kerkenraad al heeft kunnen lezen is de ‘kerstavonddienst’ verplaatst naar vrijdagmiddag 24 december om 16.00 uur. De voorbereidingen zijn in volle gang. Het beloofd een mooie viering te worden. We zullen gezien de huidige corona maatregelen na de dienst geen koffie/thee/chocolademelk drinken, maar u gaat niet met lege handen naar huis ... Als u van plan bent te komen, zou het fijn zijn als u zich vooraf aanmeldt (telefonisch of via de mail) bij Erica (tel. 434369 of email dgpurmerend@gmail.com).

Wij hanteren de coronamaatregelen zoals we die de afgelopen anderhalf jaar gehanteerd hebben.

- Aanwezigheid wordt genoteerd
- Gebruik van mondkapje tijdens verplaatsingen (als u zit mag het mondkapje af)
- Bij binnenkomst handgel gebruiken (staat klaar)
- Als u verkouden bent en/of hoest en/of koorts heeft, zich niet lekker voelt, dan blijft u thuis !

Wij hopen dat de dienst door kan gaan en we samen de kerstdagen gezond en geïnspireerd in kunnen gaan.

Getallen

We leven op dit moment in een wereld die bijna volledig wordt beheerst door getallen. Met als enorme uitschieter de corona getallen. Week in week uit, al ruim anderhalf jaar, worden we hiermee gewild of ongewild mee geconfronteerd.

Maar ook de Bijbel staat vol met getallen. De wereld werd in 6 dagen geschapen en de 7 e dag was de rustdag, deze 7 dagen zien we nog steeds terug in onze week van 7 dagen. De zevende dag als rust dag verdwijnt wel steeds meer door de openstelling van de winkels. Of dit een goede trend is weet ik niet, iedereen heeft immers zijn rust moment nodig.

Ook de goddelijke drie eenheid bestaat weer uit een getal waarbij drie eigenlijk een is. Een van de meest opmerkelijke getallen vind ik die van de wonderbaarlijke spijziging waar de grote mensen massa gevoed werden door vijf broden en twee vissen. Na afloop was er zelfs nog veel over.

Dit verhaal leert ons in ieder geval dat gezamenlijk eten goed voor iedereen is. Samen neem je vaak ook meer tijd om van het eten te genieten. Ik hoop dat iedereen hier aan denkt met de kerstdagen in het verschiet.

Maar hoe kwam ik op dit stukje.

Ik zat in onze vermaning tijdens een zondagse dienst met 6 of 7 ander mensen en dacht toen: ‘Waar houden we deze dienst voor? Maar dan ga je denken, met een ledental samen met de belangstellende van rond de dertig, is een op komst van meer dan 20% eigenlijk erg hoog. Als de ‘grote kerken’ dit zouden halen zaten ze overvol. Dus doen we het eigenlijk erg goed. Getallen zeggen dus in dit geval niet zo veel. Kijk dus niet al te veel naar de getallen.

We gaan nu op naar de kerst. In Nederland hebben wij te maken met een eerste en tweede kerstdag. Op zich is dit vreemd, want waarom zou je een geboorte vieren op twee dagen.

Ik wil besluiten met iedereen hele fijne en gezellige kerstdagen te wensen en het allerbeste voor 2022.

Jan Meine

Leeskring

Op donderdag 18 november j.l. is de leeskring voor het eerst gehouden nadat er reeds twee jaar over gesproken is, maar onder meer door corona heeft de start op zich laten wachten. Onder leiding van Liesbeth

Baars zijn we die avond meegenomen in het boek 'God onder de mensen' van de schrijver Toon Tellegen. Het is een boek met korte verhalen waarin een beeld wordt geschetst van de ervaringen die God opdoet in zijn contact met mensen. We hebben twee verhalen met elkaar onder de loep genomen, dat leverde boeiende gesprekken en inzichten op. De volgende bijeenkomst is op zaterdagmiddag 11 december om 15 uur.

Heeft u belangstelling, laat het weten aan Claire (tel. 429627). Zij kan u vertellen wanneer de volgende bijeenkomst is.

Op de fiets naar Schönenbuch 2

In de vorige Dobber ben ik geëindigd dat ik Duitsland in gefietst ben, nog altijd onzeker of ik de hele tocht zou volbrengen.

Op een klein buitje na ben ik de tweede dag goed doorgekomen. Mijn tent opgezet op een rustieke camping niet ver van Kevelaer. Een mooie omgeving met het prachtige Klarissenklooster. Een klooster waar ik later van een aantal mensen reactie op kreeg dat zij wisten dat het (vroeger) een bedevaartsplaats was.

Na de volgende dag vertrokken te zijn kwam ik in het gebied van Krefeld, Meerbusch en Neuss. Hier fietste ik van het ene industriegebied in het andere. Dat betekende voor mij vaak zoeken naar de goede weg. Ik kwam er toen ook achter dat boodschappen doen in Duitsland niet zo eenvoudig was als ik gedacht had. Ik ben van vakanties Frankrijk gewend, waar, hoe klein het dorp ook is, altijd wel iets te koop is. Zelfs in een benzinstation was geen fles water te koop.

Er was nog iets bijzonders. De fietspaden waren meestal op de stoep geschilderd. Dat was fijn om te weten dat je daar fietsen mocht. Echter bij aankomst op een groot kruispunt of een rotonde was er geen plek meer voor het fietspad en mocht je het even verder zelf uitzoeken. Ze maakten waar je stoep op of af mocht ongeveer een halve stoeprand lager. Dat is nog steeds een flinke hobbel als je fiets vol bepakt is.

Inmiddels had ik het fietspad aan de westoever van de Rijn gevonden en was blij de industrie gebieden een beetje achter me gelaten te hebben. Ik heb mij nooit gerealiseerd hoeveel scheepvaart er van de Rijn gebruik maakt. Het ene schip nog groter dan het andere.

Aan het eind van dag drie ben ik een kilometer of 8 voor Keulen op een camping neergestreken. Mijn energie was op om Keulen door te fietsen en vervolgens niet zeker te weten of ik daar terecht kon i.v.m.

de overstromingen die daar 2 weken ervoor ook dit gebied hadden getroffen. De camping lag aan de Rijn, na enig onderzoek gedaan te hebben, bleek deze camping nog gesloten te zijn als gevolg van de overstromingen. Maar voor een fietskampeerder was er wel een plekje dat droog genoeg was. Tien minuten later kwam er nog een fietser met een tent vanaf de andere kant (deze fietste naar het noorden, ik naar het zuiden). 's Avonds voor het eerst een schnitzel gegeten bij het cafetaria tegenover de camping, nu, dat was een maaltijd voor 3 dagen. Daar ervaringen uitgewisseld met de man die naar het noorden ging. Wat hij mij verteld heeft ervoor gezorgd dat ik mijn route voor de volgende dag een beetje heb aangepast. Wat dit betekende ... dat kunt u in de volgende Dobber lezen.

Erica

Een stukje geschiedenis van Doopsgezind Purmerend ...

Claire is afgelopen zomer een krantenartikel tegen gekomen bij haar broer over de ingebruikname van de Vermaning aan de Kanaalstraat. Hieronder vindt u het eerste deel van het artikel. In de vorige Dobber heeft u het eerste deel kunnen lezen, hierbij treft u het tweede en tevens laatste deel aan.

Uit de Nieuwe Noordhollandsche Courant van vrijdag 13 juli 1962.

Gebouwd in “ ‘t Bosje” voor f 19000

Doopsgezinde kerk vandaag honderd jaar geleden in gebruik genomen.

Deel 2

De grauwe cementen pleisterlaag van dit van zijn oorspronkelijk dak ontdane gebouw is juist voldoende door de tand des tijds aangevreten om te laten zien hoe daaronder een metselwerk van mooie kleine handvormsteentjes schuil gaat. De gebrandschilderde ramen zijn na-

tuurlijk al lang verdwenen, maar wellicht schuilt ergens onder de pleisterlaag nog een steen waarop jaartal en datum van de eerstesteenlegging: 15 september 1695, of een aanwijzing omtrent de dag van ingebruikneming, 6 mei 1696.

Ook voordien was er in Purmerend al een doopsgezind

“vermaanhuis” . Er waren er zelfs twee, en wel allebei in de Hoornse Buurt. Dat er twee doopsgezinde kerken waren, was een gevolg van de toenmalige onderlinge verdeeldheid der dopersen, die zich uitte in het bestaan van Vlaamse, Friese en Waterlandse doopsgezinde gemeenten met onderling verschillende opvattingen. Zo had Purmerend dan een gemeente van Waterlandse doopsgezinden, die hun bedehuis of “vermaning” hadden aan de oostzijde halverwege de Hoornse Buurt, en een Fries-Vlaamse doopsgezinde gemeente, die een vermaanhuis had aan dezelfde straat “twee huizen van de Hoornse poort”. Een van

deze “vermaningen” heeft nog in 1890 bestaan, zij het niet meer als zodanig in gebruik, want in 1695 immers was de eerste steen gelegd voor de “vermaning” aan de tegenwoordige Westersteeg, nadat voordien de Fries-Vlaamse en de Waterlandse doopsgezinde gemeenten van Purmerend zich hadden verenigd. Niettegenstaande deze vereniging was de doopsgezinde gemeente van Purmerend heel klein. Ze kon ook geen eigen predikant onderhouden, maar behielp zich, zoals veelal gebruikelijk was, met lekepredikers.

In 1750 telde de gemeente slechts vijftig leden, een luttel aantal jaren later waren het er nog maar drieëndertig. Daarna echter ging het weer in stijgende lijn, zodat uiteindelijk, in 1860 of daaromtrent, werd besloten een nieuw kerkgebouw te stichten, waarvan de kosten werden geraamd op *f* 16.000. Dit bedrag verkreeg men glansrijk van rijk, provincie, dertig doopsgezinde gemeenten en van de leden. De kosten bedroegen uiteindelijk *f* 19.000.

Op 31 mei 1861 werd de eerste steen gelegd, nadat in februari daarvoor de aanbesteding was gehouden. Op 13 juli 1862 werd het gebouw plechtig in gebruik genomen in een dienst, waarin ds. Bavinck preekte naar aanleiding van 1 Petrus 2 : 1 en 5.

Bij de collecte in deze dienst werd een bedrag van *f* 300 geschonken voor de aanschaf van een orgel, dat in 1864 in gebruik werd genomen.

Tot dat jaar had men het altijd zonder orgel moeten stellen. Zowel qua exterieur als qua interieur munt de bouwstijl van de kerk helaas uit door onbelangrijkheid en fantasieloosheid. Opmerkelijk is echter de zeer goede akoestische kwaliteit en in ander opzicht opvallend is de tekening boven de preekstoel, die, zoals de omlijsting duidelijk verraadt, van later tijdstip dateert, nl. van 1912. Het is een op zeer zware kwaliteit papier vervaardigde reproductie van een origineel van Eugène Burnand, voorstellende het Laatste Avondmaal. N. Hoekstra te Warga (Fr.) vervaardigde deze kopie.

Medicijnen voor de show en de kerk in 't Bosje

Uit de geschiedenis van de doopsgezinde gemeente van Purmerend vermelden we nog, dat de eerste predikant in deze gemeente was een zekere Claes Honig, die op 15 juni 1794 zijn intrede deed. Hij kreeg zijn opleiding niet aan een doopsgezinde instelling, maar studeerde “voor de show” medicijnen en in het geheim theologie. Ds. Claes Honig is 38 jaar doopsgezind predikant te Purmerend geweest.

Uit de geschiedenis van de huidige doopsgezinde kerk kunnen we nog vermelden dat het terrein, waarop deze werd gebouwd, in de notariële protocollen te boek staat als “in het Bosje”. Vermoedelijk was dat een overblijfsel van de tuin, die eertijds bij het slot Purmersteyn behoorde.

Kind in de winter

Buiten
hangt de stille winter
kale takken
een schimmenspel in mist

dan is daar het kind
een schaterlach

de sneeuwpop
met zijn rode
veel te grote scheve hoed
vult blij
haar hele dag

Oeke Kruythof

Gochem met lef en mazzel

In een supermarkt vraag ik aan een jonge vrouw die daar werkt, waar iets ligt.

‘Ik ken u wel’, zegt ze, ‘de dominee die op de school in Oldelamer kwam toen ik in groep 8 zat. U kwam bij de laatste godsdienstles en daagde ons uit Joodse woorden te ontdekken die we best wel kennen.’

We gaan die van oudsher Joodse en dus Hebreeuwse woorden in de winkel samen bedenken. Zoals: gochem, gajes, bajes, lef, yat, mazzel, tov, adam, sjoel ...

In de Nederlandse taal schrijven we gochem met 2 keer een o en denken we vooral aan slim zijn. Oorspronkelijk betekent ‘gochèm’ dat je verstandig bent en bewust nadenkt over wat goed is en wat niet goed is. En dat kun je met ‘lef’ doen, waarbij het verstand en hart samen gaan. Het woord ‘lef’ betekent hart, in de betekenis van de plaats waar echte wijsheid woont, in je hart. Dan weet je als ‘adàm’ (mens = onzijdig dus vrouw en man) vanuit ‘lef’, wat ‘tov’ (eerlijk en goed voor jou en voor de ander) is om met je ‘jat’ (je hand, het handelen) te doen. Dan ontvang je ‘mazzel’ (het Goede/goede wat gelukkig maakt) in jouw leven en schenk je ‘mazzel’ aan andere mensen. En wil je niet als ‘gajes’ leven (een mens die slechte dingen zegt en doet) en kom je niet in de ‘bajes’ (de gevangenis). Over ‘mazzel tov’ (het geluk van het Goede/goede) kun je leren op ‘sjoel’ (school).

We proberen er net als toen in de klas, zinnen van de woorden te maken. Daarna brengt ze me naar wat ik zoek. We nemen afscheid en gaan weer verder. Zij met haar werk en ik met de boodschappen.

Van harte voor ieder die dit leest: Mazzel Tov (het geluk van het Goede/goede) gewenst van ds. Corry Nicolay, predikant interreligieuze communicatie.

Adventswens

Schrijfster Kristien Hemmerechts meldde zich op een dag via de armenhulp als vrijwilliger aan voor het jaarlijkse kerstdiner voor daklozen en raakte er steeds meer bij betrokken. Ze schreef er een reportage

over, ging naar een gebedsbijeenkomst en is sinds begin dit jaar tot haar eigen verrassing naar de kerk blijven gaan. 'Ik voel me er thuis en kijk er telkens weer naar uit om ernaartoe te gaan.' Zo'n vijf jaar eerder, toen bij Kristien borstkanker was vastgesteld, was ze in eerste instantie in paniek, maar op een nacht lag ze in bed en voelde ze zich omhelsd, gekoesterd door iets wat het menselijke overstijgt en ook wel eens God wordt genoemd. Die veiligheid en geborgenheid brachten haar zo veel rust en vrede. Ze vertelde er in een interview in alle bescheidenheid over, heel oprecht en liet de ander zeker ook vrij om zijn of haar eigen weg te gaan. Ik moest er nu de kerk meer dan ooit met leegloop wordt geassocieerd weer aan denken en deel nu graag mijn Adventswens: vertel elkaar geloofsverhalen en steek elkaar zo lichtje voor lichtje aan.

Nee, denk nu niet meteen dat dit te moeilijk is, want het gaat niet om ingewikkelde verhalen, maar om verhalen over een opmerking van uw kleinkind over God die wakker blijft als jij slaapt, over je verwondering over de kracht die je als mantelzorger krijgt nu je partner nog afhankelijker is geworden, over een onvergetelijke ervaring in de natuur toen je net gescheiden was of over je inzet voor de voedselbank die jezelf ook verrijkt en je terugbrengt naar de bron van alle leven.

We zijn over het algemeen ook in de kerk zo gewend geraakt om op te sommen wat we allemaal wel niet voor een ander doen en overschreeuwen onszelf vaak met feiten, maar het komt nu op het delen van gevoelens aan. Ik herken wat Kristien Hemmerechts vertelde over rust en vrede. Ondanks mijn afnemende fysieke krachten en heel veel tegenwind wordt het elke keer weer stil in mij. Als ik terugdenk aan haar woorden dan gaat het in de kerk juist om de eenvoud van een kind geboren in een voederbak dat licht geeft tot in eeuwigheid.

Christine van Reeuwijk

Eb en vloed

De voetstap
op de uitgesleten treden
van de trap

de echo
van langvervlogen
woorden

kristallen
uitgelicht in tijd

nu eens
ongrijpbaar veraf

dan weer
aanraakbaar dichtbij

zo zijn herinneringen

eb en vloed

Oeke Kruythof

Nieuwjaar

Was me dat schrikken vannacht! Wat een enorm kabaal! Ik, Kikker, zat te bibberen op mijn bloembakje. Ik hoorde gefluit en geknal buiten. Maar na een poosje hield het op. Toen kon ik weer slapen. Vanochtend ging de kerk open en kwamen er heel veel mensen binnen. ‘Gelukkig nieuwjaar’, zeiden ze tegen elkaar. ‘Gelukkig nieuwjaar!’. Toen begreep ik wat ik gehoord had: vuurwerk! De dominee praatte over ‘Opnieuw beginnen’ en iedereen dankte God. Na de viering stond er een dame vlakbij mij met een koffiekopje in haar hand. Ze stond alleen. Ze keek wat nors. Toen kwam mevrouw Bontje eraan. ‘Gelukkig nieuwjaar, Bets’, zei ze.

‘Jij ook’, zei Bets kortaf. Het was stil. Toen vroeg mevrouw Bontje: ‘Heb je Maaïke nog gesproken?’ ‘Nee,’ zei Bets, ‘die hoef ik niet meer te zien. Die heeft mij zó aan de kant gezet. En nu zoekt ze weer hulp voor de bloemengroep. Ze bekijkt het maar.’ ‘Maar dat is al twee jaar geleden,’ zei mevrouw Bontje. ‘Kunnen jullie niet opnieuw beginnen? De ruzie bijleggen?’ ‘Ik ben niet gek!’ zei Bets. Mevrouw Bontje nam een slokje koffie en liep naar iemand anders. Ik, Kikker, sprong ook weg om koekkrumeltjes te gaan zoeken. Er lag genoeg!
Na een uurtje gingen de mensen weer naar huis. En ineens zag ik het. Bets en Maaïke stonden met elkaar te praten. Hun vuurwerk was zeker voorbij. En even later deden ze samen de vaat...

Twee parels

De zaal loopt vol met oudere voormalig vluchtelingen uit Servisch-Bosnië en Libanon. Hun kinderen zijn in Nederland geboren. Ze zijn katholiek en christelijk opgegroeid. Het geloof is waardevol voor hen, grond onder de voeten. Nu zijn er twee jonge mensen van elkaar gaat houden. Zij met christelijke en hij met islamitische achtergrond. Zij is docente en hij autoverkoper. Ze willen graag ook vanuit het geloof trouwen en de zegen over hun huwelijk ontvangen. Ze vinden dat ook belangrijk voor hun ouders. Maar 2 kerken in hun woonplaats hebben dat geweigerd. Toen vonden ze mij via mijn website. Ze kennen elkaar 3 jaar en denken na over wat ze ieder en samen belangrijk vinden. Je geeft elkaar de ruimte om te zijn zoals je bent. Dat in hun basis in de liefde. Daarom hebben ze woorden uitgekozen die in het Trouwboekje staan:

Allemaal anders – maar toch gelijk
kleurrijke mensen – de wereld is rijk
verschillen in inzicht – verrijken ons beeld
voer om te denken – tot we hebben geleerd
ons leven te leven – met respect voor elkaar.
Leef en laat Leven – zo eenvoudig, maar waar!

Dat doet denken aan 2 parels: Levenswoorden uit de Koran en de Bijbel. Koran – Sura 49: 13: Wij hebben jullie tot volkeren en stammen gemaakt opdat jullie elkaar leren kennen. Bijbel – Mattheus 7 vers 12: Jezus noemt het hart van het geloof: Behandel de ander net zo, als jezelf behandelt wilt worden.

Daar hebben ze ook hun ouders, familie en vrienden nodig. Mensen die in hun relatie geloven, mensen die van hen houden en hen dus het voordeel van hun eigen twijfel geven. Die het normaal vinden als er soms spanningen zijn en liefdevol zeggen: dat hoort erbij. Die niet meteen hun oordeel klaar hebben, of roepen: zie je wel! Ook deze oude levenswoorden helpen daarbij: Uiteindelijk maakt het niet uit wat we van elkaar weten, maar wel wat we voor elkaar betekenen. Dit bid ik deze 2 jonge mensen, dit wens en bid ik hun ouders, familie en vrienden van harte toe.

Abraham met Sara en Hagar. Hun zonen heten Izaäk en Ismael. Voor Christenen is Izaäk belangrijk, voor Moslims Ismael. Isaäk en Ismael maken in Bijbel en Koran hetzelfde mee met hun vader Abraham.

Corry Nicolay, is predikant interreligieuze communicatie.
Zie website: kleurrijkgeloven.nl

Klimaatverandering

De overstromingen van afgelopen zomer zaten nog op Katinka's netvlies, hoe zou het zijn als je in één klap al je spullen en je thuis kwijt raakte? Wat kon ze er nu en in de toekomst aan doen? De ernst en de urgentie van dit soort Journaal beelden werden door haar ouders nooit gebagatelliseerd, maar ze eindigden tijdens discussies onder het avondeten ook altijd met een positief bericht. Zoals pas over een aantal mensen die in een speeltuin spontaan samen zand scheidten tegen het wassende water. En ze zorgden er ook altijd voor dat Katinka en haar broers elkaars mening respecteerden en dat ze zelf ook deden wat ze zeiden. Als je in de kerk bad voor het klimaat, moest je niet onnodig met de auto naar de kerk gaan. En als je in het kader van duurzaamheid de tegels in je tuin door groen verving, moest je ook helpen met het onderhoud.

Katinka was zo blij dat ze weer klassikaal onderwijs mocht volgen en had erg veel zin in het ingelaste debat over de klimaatverandering. Kaarsrecht stond hun godsdienstdocent die woensdagmiddag achter zijn bureau. Hij vertelde eerst iets over de laatste klimaatvoorspellingen en projecteerde vervolgens de eerste stelling op het beeldscherm. ‘Ga je liever met het vliegtuig of de trein een buitenlandse stedentrip maken?’

Iedereen koos voor het vliegtuig, behalve Katinka, die haar klasgenoten niet-begrijpend aankeek.

‘Ja, dat is sneller en goedkoper,’ zei haar beste vriendin Milou.

‘Goedkoop is duurkoop, we moeten zuinig zijn op de Schepping en ook denken aan de mensen na ons,’ zei Katinka.

De klas lachte schamper en ook Milou gniffelde slechts.

Nooit eerder was Katinka zo blij geweest dat de les was afgelopen.

Thuisgekomen vertelde ze met overslaande stem aan haar moeder over alle tegenargumenten van haar klasgenoten. ‘Ik begrijp je teleurstelling, maar je mag het toch hartelijk met elkaar oneens zijn,’ vroeg haar moeder.

‘Ja maar wáren ze het maar hartelijk met me oneens. En onze godsdienstdocent keek me enkel schaapachtig aan en ging snel weer verder toen ik een prangende vraag stelde.’

‘Wat vroeg je dan?’

‘Misschien moeten we ons debatklimaat eerst veranderen voordat we met de volgende stelling verder gaan.’

Christine van Reeuwijk

